

Zabava 02.04.2012. godine

Просечни музичари пробијају се уз интриге

БЕОГРАД – Група „Легенде“ ће 7. априла 50. пут наступити у Центру „Сава“ и извести песме настале током 25 година рада.

- Публика на нашем јубиларном 50. концерту у Центру „Сава“ може да очекује музички времеплов од два и по сата, а ако затреба и дуже. Имамо много песама и оне не могу да стану у три или четири сата. Боже здравља, па се то вече може очекивати врхунско извођење и уметничка димензија концерта који ће прерасти, као и сви последњих година, у дружење – каже Иван Милинковић, певач „Легенди“.

Како данас гледате на 25 година постојања групе? Да ли сте могли да очекујете да ћете успешно трајати четврт века?

- Нисмо могли да претпоставимо да ће нам каријера ићи таквим путем. Сигурно је да годишњица не би била толико значајна да се група није избрендирала кроз време и стекла многобројну публику. Јубилеј доживљавам као једну велику референцу у послу и јавном животу са срећом и задовољством на лицу и у срцу. Нисмо још све рекли у музици, а имамо довољну музичку и естрадну кондицију и зрелост које нам омогућавају да се још лакше, лепше и дубље изражавамо кроз музику.

Песма коју изводите са Халидом Бешлићем „Тамбураши“ освојила је публику и званично је предложена за најбољу у региону. У чему је њена тајна?

- „Тамбураши“ носи призивак добре градске песме са примесом севдаха и као таква осликава шири простор бивше Југославије, па не чуди што је преко ноћи постала хит и предложена за песму региона.

Професионални сте оперски певач. Да ли је било тешко у каријери ускладити класику и староградски мелос?

- Управо из разлога што сам оно најпотребније за певање у техничком смислу спојио са емоцијом у поруци наших песама, то оперско школовање је само олакшало мој начин изражавања, који мора бити питак и тиме пријемчив најширем слоју слушалаца. Не треба заборавити основни услов, а то је таленат без кога би све било узалудно.

Како бисте оценили музику која је данас присутна у медијима? Побеђује ли квалитет комерцијалу?

- Квалитет полако налази своје место, али тај је процес врло спор јер просек који је испливао на пиједестал заступљености у медијима и „медијима“ води безочну борбу са свима који им се нађу на путу. Просек нема друге адуте сем интрига и такозваних наступа по неким „референтним“ просторима. Они су тога свесни и само док траје интрига и они трају, што је жалостан привид у коме лове у мутном. Квалитет, а да не говорим ишта уметничко за све њих је потпуна непознаница. Какофонија још царује, али се ипак људи освешћују полако јер су сви ти тзв. ликови својим агресивним маркетингом сами себи доакали.

Која је вама омиљена песма „Легенди“?

- Песма „Реци да ли је то љубав“ са последњег нашег албума и песма „Сећање“ која има као ретко која тежину за концертно извођење.
Син показује љубав ка музици

Да ли бисте волели да и ваш син крене вашим стопама и показује ли интересовање ка музици?

- Мој син је трећи разред у основној школи и први у музичкој. Сам је имао жељу за музиком, има одличан слух и осећај за ритам. Не форсирам га већ му само освешћујем ствари и појаве кроз његово одрастање и сазревање.

Срећко Миловановић